

Posudek na doktorskou disertační práci Aleny Dostálové „Secondary succession toward woodland“.

Disertace o rozsahu 245 stran v anglickém jazyce zahrnuje úvod a osm tématických kapitol doplněných o shrnutí. Část předložených výsledků byla publikována ve vědeckém časopise Biodiversity Conservation, 2009, zbylá část práce je již koncipována jako další samostatné publikace. Na rozsahu zadání práce a metodickém přístupu se větší měrou podíleli další dva školitelé.

Studované téma se věnuje problematice spojené s ponecháním ladem horských a podhorských luk a jejich přirozené sukcesi k lesu. Ta je ovlivněna řadou faktorů a nejdůležitější z nich se autorka snaží vyhodnotit na téměř 50 plochách. Změny druhového složení lučních porostů a změny půdních vlastností, jsou studovány jak klasickými geobotanickými metodami, tak novějším experimentálním přístupem. Tento kombinovaný přístup vedl k zodpovězení jasně definovaných otázek. I přes téměř samostatný přístup, do kterého jsem jen minimálně zasahoval a přes značný rozsah práce se podařilo Mgr. Aleně Dostálové shromáždit data samostatně včas zpracovat a připravit ve formě rukopisů budoucích publikací. Je zřejmé, že kombinace základních faktorů, tj. světla, půdních podmínek, extremity počasí může vést k různým „cestám“ sukcese a tím i k různým typům lesa. Z tohoto hlediska je nutné ocenit i adekvátní interpretaci a střizlivost závěrů práce.

V Průhonicích 13.2.2011

RNDr. Ota Rauch, CSc.

Posudek vedoucího doktorandské práce Aleny Dostálové: "Secondary succession towards woodland".

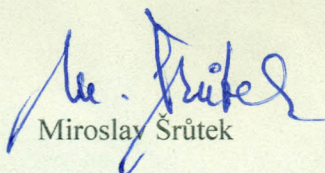
Posudek vedoucího práce není nikdy zcela lehké psát tak, aby se pisatel vyvaroval subjektivního zabarvení. Navíc v daném v případě je situace komplikovanější o dvě skutečnosti: 1) jednak jsem se s Alenou nad její prací moc neseťkával, 2) jednak je doktorandka velice samostatnou osobou v mnoha ohledech. Slovy klasika: „Můžeme o těchto skutečnostech diskutovat, můžeme s nimi nesouhlasit, ale to je asi tak vše, co s tím můžeme dělat“.

Takže mé hodnocení je následující. Oceňuji strukturu celé práce. Je rozumné dělit text na tématicky oddělené části odpovídající budoucím časopiseckým publikacím doplněným o příslušnou literaturu, která je zde uvedena v kompletním seznamu na konci práce. Stejně tak je rozumné psát práci v angličtině. Později to usnadňuje přípravu jednotlivých odborných článků.

Připomínky bych teoreticky neměl uvádět, neboť měly být předem probrány s doktorandkou a zapracovány do textu. Nicméně několik poznámek uvedu:

- 1) domnívám se, že úvodní poděkování by mohlo být rozšířeno o uvedení osob, s kterými studentka konzultovala statistické metody, jazykovou stránku práce apod.,
- 2) postrádám úvodní detailní popis území, v kterém byla sbírána terénní data a prováděny experimenty; prosté zeměpisné souřadnice a chabá klimatická charakteristika nestačí,
- 3) v textu není třeba neustále citovat autorské zkratky latinských jmen rostlin,
- 4) byl bych opatrný při hodnocení finálních stádií sukcese (viz např. str. 11), navíc fytoecologické jednotky bývají v anglosaských časopisech poměrně těžko srozumitelné,
- 5) anglické ekvivalenty latinských názvů rostlin a živočichů bych volil pouze v případě, kdy je to pravidlem ve zvoleném periodiku nebo knize,
- 6) na některých místech textu bych doplnil citace řešící obdobnou problematiku, která je uváděna v textu (např. str. 23, konec prvního odstavce),
- 7) opravdu jsou „seedlings“ uváděné na mnoha místech v textu semenáčky nebo sazenice („saplings“)?
- 8) pokud byly půdní vzorky v kapitole 3 odebírány obdobně jako v kapitole dvě, je třeba na tento fakt odkázat; jinak je nutné popsat detailněji postup odběru,
- 9) PhAR bylo měřeno za srovnatelného počasí (viz např. kapitola 3)?
- 10) v metodice je vhodné uvádět také výrobce používaných přístrojů a zařízení,
- 11) měla autorka v ruce nějaké práce uvádějící autekologické a populačně ekologické charakteristiky studovaných druhů rostlin (stromů) (viz např. metodická část kapitoly 5) apod.

Osobně se domnívám, že přes některé nedostatky je práce Aleny Dostálové obhajitelná jako disertační.

Miroslav Šrůtek